

Bruxelles, 30 mai 2022
(OR. fr, en)

9374/22

LIMITE

JAI 700
COPEN 204
DROIPEN 66
ENV 465
CODEC 765

**Dosar interinstituțional:
2021/0422(COD)**

NOTĂ

Sursă:	Președinția
Destinatar:	Comitetul Reprezentanților Permanenți / Consiliul
Nr. doc. ant.:	9146/22
Nr. doc. Csie:	14459/21 + COR 1 + ADD 1 + ADD 2 REV 1 + ADD 3
Subiect:	Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal și de înlocuire a Directivei 2008/99/CE – Abordare generală parțială

a) Introducere

La 15 decembrie 2021, Comisia a adoptat o propunere de directivă privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal¹. În urma adoptării sale, acest text va înlocui Directiva 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 pe aceeași temă².

¹ COM (2021) 851 final; doc. 14459/21 + COR1.

² Directiva 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal (JO L 328, 6.12.2008, p. 28-37).

Obiectivul propunerii de directivă este, în special, de a stabili norme minime cu privire la definirea infracțiunilor, prin actualizarea și completarea la scară suficient de largă a listei infracțiunilor prevăzute în directiva din 2008 menționată mai sus, dar și prin armonizarea pentru prima dată în ceea ce privește nivelurile sancțiunilor în acest domeniu.

Această componentă „infracțiuni/sancțiuni” este completată de o componentă procedurală, care include dispoziții privind înghețarea și confiscarea, prescripția, aplicarea dreptului penal în spațiu, protecția persoanelor care raportează infracțiuni împotriva mediului sau care participă la investigații sau dreptul publicului interesat de a participa la procedurile penale. În cele din urmă, o serie de articole privind resursele financiare care urmează să fie alocate, formarea profesională, coordonarea între autoritățile competente în cauză din statele membre, punerea în aplicare a unei strategii naționale de combatere a infracțiunilor menționate anterior și dezvoltarea unui instrument statistic eficient completează textul pentru a asigura cea mai bună aplicare a acestuia.

Pentru a evidenția implicațiile protecției penale a mediului, președinția a organizat la Marsilia, la 17 și 18 mai, o conferință la care au participat magistrați, agenți de aplicare a legii, diplomați, practicieni, funcționari publici, cadre universitare și reprezentanți ai societății civile din întreaga Uniune Europeană.

În cadrul Consiliului, începând din ianuarie 2022, președinția a organizat nouă reuniuni ale grupurilor de lucru, dintre care trei în formatul care reunește consilierii JAI, pentru a negocia acest text. Președinția a ales să concentreze discuțiile asupra a opt dintre cele 29 de articole din text: cele referitoare la definirea infracțiunilor și cele referitoare la stabilirea sancțiunilor.

În cadrul ultimelor grupuri de lucru și în urma unei consultări scrise, a reieșit că o majoritate calificată a statelor membre este de părere că definiția infracțiunilor poate fi stabilizată, dar că este nevoie ca statele membre să exploreze suplimentar chestiunea stabilirii sancțiunilor.

Astfel, președinția prezintă Consiliului de Miniștri, pe de o parte, chestiunea adoptării unei abordări generale parțiale privind definirea infracțiunilor și, pe de altă parte, chestiuni referitoare la stabilirea sancțiunilor.

b) O abordare generală parțială ambițioasă

Abordarea generală parțială prezentată miniștrilor justiției vizează articolele 2 (cu excepția definițiilor termenilor „victimă” și „public interesat”, care se referă la dispoziții încă nedezbătute), 3 și 4 din directivă și considerentele aferente (a se vedea textul din anexă). Acestea se referă la următoarele puncte:

- condiția ca fapta să fie contrară legii, și anume necesitatea de a identifica obligația sau interdicția existentă anterior în dreptul mediului; această condiție este esențială deoarece garantează că dreptul penal al mediului nu este un drept autonom față de reglementările sectoriale specifice;
- absența impunității sistematice pentru titularul unei autorizații sau al unui permis administrativ;
- o mai bună definire a elementului material al fiecărei infracțiuni, în special:
 - acordarea unei atenții deosebite infracțiunilor legate de executarea anumitor proiecte ilegale sau neautorizate din punctul de vedere al impactului lor asupra mediului sau legate de reciclarea navelor, de poluarea cauzată de nave, de protecția speciilor sălbatice de faună sau floră sau acordarea unei atenții suplimentare reglementării speciilor alogene invazive de interes;
 - stabilirea de orientări menite să ajute organele de cercetare și de urmărire penală și autoritățile de judecată atunci când evaluează caracterul material al daunelor produse sau caracterul neglijabil al unei cantități;
 - Identificarea, din cadrul infracțiunilor menționate, a acelor care vizează nu numai actele săvârșite cu intenție, ci și săvârșirea din neglijență cel puțin gravă.

Discuțiile au fost intense, necesitând, pentru fiecare delegație, o coordonare interministerială foarte puternică, în special între ministerele justiției, internelor și mediului. Dezbaterile au fost ample, având în vedere în special numărul, varietatea și caracterul tehnic al faptelor de incriminat.

Această abordare generală parțială creează baze mai puternice și mai sigure pentru combaterea infracțiunilor împotriva mediului. Prin comparație cu directiva din 2008, acest acord parțial permite să se asigure:

- o extindere a numărului de infracțiuni de incriminat, de la nouă în directiva din 2008 la 20 în textul convenit. În acest mod se extinde sfera de combatere a criminalității în acest domeniu, ceea ce va permite multiplicarea acțiunilor de urmărire penală atunci când acest lucru este necesar;
- luarea în considerare a unor noi tipuri de daune aduse mediului, cum ar fi încălcări grave ale legislației UE privind substanțele chimice, captările ilegale de apă, comerțul ilegal cu lemn sau reciclarea ilegală a navelor poluante. În acest mod sunt abordate preocupările exprimate adesea de specialiștii în domeniul mediului, iar legislația UE este adaptată la noile provocări de mediu;
- prezența, în corpul textului, a unei definiții stricte și detaliate a faptelor care urmează să fie incriminate, fără a se face trimitere la anexe, ca în vechea directivă din 2008. Se va facilita astfel atât înțelegerea imediată a acestor fapte de către practicieni, cât și aplicarea dispozițiilor respective;
- incriminarea tentativei în cazul unora dintre aceste fapte, noțiune care lipsea în directiva din 2008;
- adoptarea unor dispoziții care clarifică concepte transversale esențiale pentru practicieni în vederea asigurării respectării legii, cum ar fi conceptul de „daune semnificative aduse mediului”.

c) Chestiunea stabilirii sancțiunilor, care face în continuare obiectul unor dezbateri

Președinția a luat în considerare dorința statelor membre de a continua dezbaterile cu privire la chestiunea stabilirii sancțiunilor. Mai mult decât în cazul oricărui alt instrument de drept penal material, această chestiune este deosebit de importantă, deoarece în acest caz orice infracțiune necesită o încălcare a reglementărilor sectoriale specifice. Prin urmare, legătura dintre sancțiunile penale și cele administrative este un aspect important.

În plus, în cadrul dezbaterilor s-au conturat două subiecte:

- pe de o parte, în măsura în care anumite infracțiuni împotriva mediului sunt adesea rezultatul unei neglijențe grave, Comisia Europeană a propus, în cazul persoanelor fizice, o armonizare a nivelului minim al pedepselor cu închisoarea pentru anumite infracțiuni săvârșite din neglijență cel puțin gravă care au provocat sau sunt susceptibile să provoace decesul sau vătămări grave;
- pe de altă parte, în măsura în care infracțiunile împotriva mediului sunt adesea săvârșite de persoane juridice, Comisia Europeană a propus un mecanism prin care ar fi armonizate cu precizie amenziile, indiferent dacă sunt penale sau nepenale, aplicabile unor astfel de persoane juridice pentru infracțiunile pe care le-au săvârșit cu intenție. Ar fi pentru prima dată când un astfel de mecanism ar fi utilizat în cadrul unui instrument european de drept penal material. În cadrul instrumentelor adoptate până în prezent, armonizarea se limitează la a impune statelor membre să prevadă sancțiuni eficace, proporționale și disuasive.

Aceste chestiuni au fost dezbătute intens în cursul discuțiilor. Întrucât aspectele tehnice și juridice au fost deja abordate, președinția dorește să adreseze miniștrilor justiției două întrebări politice pe această temă, pentru a-și continua lucrările în lumina orientărilor compilate în cadrul Consiliului reunit în configurația respectivă.

d) Concluzie

Având în vedere cele de mai sus, Comitetul Reprezentanților Permanenți este invitat:

1. să confirme abordarea generală parțială care vizează articolele 2 (cu excepția definițiilor termenilor „victimă” și „public interesat”, care se referă la dispoziții încă nedezbătute), 3 și 4 din directivă și considerentele aferente (a se vedea textul din anexă);
2. să recomande Consiliului să aprobe această abordare generală parțială;
3. să recomande Consiliului să răspundă la următoarele întrebări:
 - a) Susțineți, în cazul persoanelor fizice, o armonizare a nivelului minim al pedepselor cu închisoarea pentru anumite infracțiuni săvârșite din neglijență cel puțin gravă care au provocat sau sunt susceptibile să provoace decesul sau vătămări grave?
 - b) Susțineți, în cazul persoanelor juridice, armonizarea amenzilor, indiferent dacă sunt penale sau nepenale, aplicabile pentru infracțiunile săvârșite cu intenție? În cazul unui răspuns afirmativ, considerați că este acceptabilă o indexare a cuantumului amenzii aplicate la un procent din cifra de afaceri a persoanei juridice respective?

[Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal și de înlocuire a
Directivei 2008/99/CE

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 83 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European³,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) în conformitate cu articolul 3 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și cu articolul 191 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), Uniunea se angajează să asigure un nivel ridicat de protecție și de îmbunătățire a calității mediului.

³ JO C, , p. .

- (2) Uniunea este preocupată în continuare de creșterea numărului de infracțiuni împotriva mediului și a efectelor acestora, care subminează eficacitatea legislației de mediu a Uniunii. În plus, aceste infracțiuni se extind din ce în ce mai mult în afara granițelor statelor membre în care sunt săvârșite. Astfel de infracțiuni reprezintă o amenințare la adresa mediului și necesită prin urmare un răspuns adecvat și eficace.
- (3) Sistemele de sancțiuni existente în temeiul Directivei 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁴ și al legislației sectoriale de mediu nu au fost suficiente în toate domeniile de politică privind mediul pentru a asigura conformitatea cu dreptul Uniunii privind protecția mediului. Conformitatea ar trebui să fie consolidată prin prevederea de sancțiuni penale, care demonstrează o dezaprobare socială de natură diferită din punct de vedere calitativ în comparație cu sancțiunile administrative.
- (4) Investigarea, urmărirea penală și judecarea eficace a infracțiunilor împotriva mediului ar trebui îmbunătățite. Lista infracțiunilor împotriva mediului care au fost prevăzute în Directiva 2008/99/CE ar trebui revizuită și ar trebui adăugate categorii suplimentare de infracțiuni bazate pe cele mai grave încălcări ale dreptului Uniunii în materie de mediu. Dispozițiile privind sancțiunile ar trebui consolidate pentru a spori efectul disuasiv al acestora, precum și lanțul de asigurare a respectării legii însărcinat cu depistarea, investigarea, urmărirea penală și judecarea infracțiunilor împotriva mediului.
- (5) Statele membre ar trebui să incrimineze categoriile de infracțiuni și să ofere mai multă precizie în ceea ce privește definițiile categoriilor de infracțiuni, precum și armonizare în ceea ce privește tipurile și nivelurile sancțiunilor.

⁴ Directiva 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal (JO L 328, 6.12.2008, p. 28).

- (6) Statele membre ar trebui să prevadă în dreptul lor intern sancțiuni penale pentru încălcări grave ale dispozițiilor dreptului Uniunii privind protecția mediului. În cadrul politicii comune în domeniul pescuitului, dreptul Uniunii prevede un set cuprinzător de norme de control și de asigurare a respectării legii în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1224/2009⁵ și al Regulamentului (CE) nr. 1005/2008 în cazul unor încălcări grave, inclusiv al celor care provoacă daune mediului marin. În cadrul acestui sistem, statele membre pot alege între sisteme de sancțiuni administrative și/sau penale. În conformitate cu Comunicarea Comisiei privind Pactul verde european⁶ și cu Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030⁷, anumite fapte contrare legii săvârșite cu intenție care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1224/2009 și a Regulamentului (CE) nr. 1005/2008⁸ ar trebui să fie considerate infracțiuni.]

⁵ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 404/2011 al Comisiei din 8 aprilie 2011 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului de stabilire a unui sistem comunitar de control pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului (JO L 112, 30.4.2011, p. 1-153).

⁶ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: Pactul verde european, COM(2019) 640 final/3.

⁷ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030 – Readucerea naturii în viețile noastre (COM/2020/380 final).

⁸ Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului din 29 septembrie 2008 de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93, (CE) nr. 1936/2001 și (CE) nr. 601/2004 și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 1093/94 și (CE) nr. 1447/1999 (JO L 286, 29.10.2008, p. 1-32).

- (7) Pentru a constitui o infracțiune împotriva mediului în temeiul prezentei directive, fapta ar trebui să fie contrară legii în temeiul acelor dispoziții din dreptul Uniunii **care vizează urmărirea unuia dintre obiectivele politicii de mediu a Uniunii și care au fost adoptate, în special, în temeiul articolelor 91, 114, 168 sau 192 din TFUE sau în temeiul actelor cu putere de lege, al actelor administrative sau al deciziilor naționale de punere în aplicare a dreptului Uniunii.** Fapta care constituie fiecare categorie de infracțiuni ar trebui definită și, după caz, ar trebui stabilit un prag care trebuie atins pentru incriminarea faptei. Această faptă ar trebui considerată infracțiune atunci când este săvârșită cu intenție și, în anumite cazuri, și atunci când este săvârșită din neglijență **cel puțin** gravă. O faptă ilegală care provoacă decesul sau vătămarea gravă a persoanelor, daune semnificative sau un risc considerabil de daune semnificative pentru mediu sau care este considerată în alt mod ca fiind deosebit de dăunătoare pentru mediu **ar trebui, de asemenea, să constituie o infracțiune atunci când este săvârșită din neglijență cel puțin** gravă. **Prezenta directivă nu impune introducerea noțiunii de neglijență cel puțin gravă pentru fiecare element al infracțiunii, cum ar fi deținerea, vânzarea sau oferirea spre vânzare, introducerea pe piață și alte elemente similare. În aceste cazuri, statele membre pot limita răspunderea penală la situațiile în care noțiunea de neglijență cel puțin gravă se referă la anumite elemente ale infracțiunii, cum ar fi statutul de protecție, cantitatea neglijabilă sau probabilitatea ca fapta să provoace daune semnificative.** Statele membre au în continuare libertatea de a adopta sau de a menține norme de drept penal mai stricte în acest domeniu. **Termenii utilizați în prezenta directivă, cu excepția cazului în care sunt definiți în mod expres în cadrul acesteia, ar trebui să fie interpretați în sensul actelor juridice aplicabile separat și în mod specific unei anumite fapte, atunci când sunt definiți în actele respective. Prezenta directivă nu ar trebui să aibă ca efect modificarea obligației de respectare a drepturilor fundamentale și a principiilor juridice consacrate la articolul 6 din TUE, inclusiv a principiului *nullum crimen, nulla poena sine lege*.**

- (8) O faptă ar trebui să fie considerată contrară legii și atunci când este comisă în temeiul unei autorizații acordate de o autoritate competentă dintr-un stat membru, dacă o astfel de autorizație a fost obținută, **printre altele**, în mod fraudulos sau prin corupție, extorcare sau constrângere. **Într-adevăr, deținerea unei astfel de autorizații nu exclude răspunderea penală a titularului acesteia, atât timp cât autorizația este contrară legii, iar titularul avea cunoștință de acest fapt sau nu putea să nu cunoască acest fapt. În plus, în cazul în care este necesară o autorizație, faptul că autorizația este conformă legii nu exclude urmărirea penală împotriva titularului autorizației care nu respectă toate obligațiile specifice aferente autorizației sau alte obligații legale relevante care nu sunt acoperite de autorizație.**
- (8a) În plus, operatorii ar trebui să ia măsurile necesare pentru a se conforma dispozițiilor legislative, de reglementare și administrative privind protecția mediului aplicabile atunci când desfășoară activitatea respectivă, inclusiv prin respectarea obligațiilor care le revin, astfel cum sunt prevăzute în legislația UE și în dreptul intern aplicabile, în procedurile care reglementează modificările sau actualizările autorizațiilor existente.
- (9) Mediul ar trebui protejat în sens larg, astfel cum se prevede la articolul 3 alineatul (3) din TUE și la articolul 191 din TFUE, acoperind toate resursele naturale – aer, apă, sol, faună și floră sălbatică, inclusiv habitatele – precum și serviciile furnizate de resursele naturale. **Unele infracțiuni prevăzute în prezenta directivă includ un prag calitativ care impune ca fapta să provoace decesul sau vătămarea gravă a unei persoane sau daune semnificative calității aerului, calității apei sau calității solului ori animalelor sau plantelor. Întrucât astfel de daune pot afecta biodiversitatea și serviciile ecosistemice, pragul calitativ ar trebui să fie înțeles în sens larg și să includă, după caz, daune semnificative aduse faunei și florei, habitatelor și serviciilor furnizate de resursele naturale.**

(9a) Printre alte infracțiuni, prezenta directivă definește o infracțiune privind introducerea pe piață, cu încălcarea unei interdicții sau a unei alte cerințe care vizează protecția mediului, a unui produs a cărui utilizare are ca rezultat deversarea, emiterea sau introducerea unei cantități de materii, de substanțe sau de radiații ionizante în aer, sol sau apă, care provoacă sau este probabil să provoace decesul sau vătămarea gravă a unei persoane sau daune semnificative calității aerului, calității apei sau calității solului ori animalelor sau plantelor ca urmare a utilizării produsului la o scară mai largă. În acest context, utilizarea la o scară mai largă se referă la efectul combinat al utilizării produsului de către mai mulți utilizatori, indiferent de numărul acestora, atât timp cât infracțiunea provoacă sau este probabil să provoace daune mediului sau sănătății umane.

[(10) Accelerarea schimbărilor climatice, declinul biodiversității și degradarea mediului, asociate cu exemple concrete ale efectelor devastatoare ale acestora, au condus la recunoașterea tranziției verzi ca obiectiv definitoriu al epocii noastre și ca o chestiune de echitate între generații. Prin urmare, atunci când legislația Uniunii reglementată de prezenta directivă evoluează, prezenta directivă ar trebui să acopere, de asemenea, orice act legislativ al Uniunii actualizat sau modificat care intră în domeniul de aplicare al infracțiunilor definite în prezenta directivă, atunci când obligațiile care decurg din dreptul Uniunii rămân, în esență, neschimbate. Cu toate acestea, atunci când noile instrumente juridice interzic noi fapte dăunătoare mediului, prezenta directivă ar trebui modificată pentru a adăuga la categoriile de infracțiuni și noile încălcări grave ale dreptului Uniunii în materie de mediu.]

- (11) Pragurile calitative și cantitative utilizate pentru a defini infracțiunile împotriva mediului ar trebui clarificate prin furnizarea unei liste neexhaustive a circumstanțelor care ar trebui luate în considerare, **după caz**, la evaluarea acestor praguri de către autoritățile care investighează, urmăresc penal și judecă infracțiunile. Acest lucru ar trebui să promoveze aplicarea coerentă a directivei și o combatere mai eficace a infracțiunilor împotriva mediului, precum și să asigure securitatea juridică. Cu toate acestea, astfel de praguri sau aplicarea lor nu ar trebui să facă excesiv de dificilă investigarea, urmărirea penală sau judecarea infracțiunilor.
- (11a) **În cazul în care o faptă contrară legii prevăzută de prezenta directivă și săvârșită cu intenție provoacă decesul unei persoane, intenția ar trebui interpretată în conformitate cu legislația națională. Prin urmare, aceasta ar putea fi înțeleasă, în sensul prezentei directive, ca fiind intenția de a provoca decesul sau ar putea include, de asemenea, situația în care autorul a acționat sau s-a abținut să acționeze, în mod voluntar și cu încălcarea unei anumite obligații, dar fără a dori sau a accepta decesul unei persoane care, cu toate acestea, s-a produs. Aceeași logică se aplică în cazul în care o faptă contrară legii prevăzută de prezenta directivă și săvârșită cu intenție provoacă vătămarea gravă a oricărei persoane.**
- (11b) **În ceea ce privește infracțiunile prevăzute de prezenta directivă, noțiunea de neglijență cel puțin gravă ar trebui interpretată în conformitate cu dreptul intern.**

- [(12) În cadrul procedurilor penale și al proceselor, ar trebui să se țină seama în mod corespunzător de implicarea grupurilor infracționale organizate care acționează în moduri care au un impact negativ asupra mediului. Procedurile penale ar trebui să abordeze corupția, spălarea banilor, criminalitatea cibernetică și fraudarea documentelor și – în legătură cu activitățile comerciale – intenția autorului infracțiunii de a maximiza profiturile sau de a economisi cheltuielile, în cazul în care acestea au loc în contextul infracțiunilor împotriva mediului. Aceste forme de infracțiuni sunt adesea interconectate cu formele grave de infracțiuni împotriva mediului și, prin urmare, nu ar trebui abordate în mod izolat. În acest sens, este deosebit de îngrijorător faptul că unele infracțiuni împotriva mediului sunt săvârșite beneficiind de toleranța sau de sprijinul activ al administrațiilor competente sau al funcționarilor care se află în exercițiul îndatoririlor publice care le revin. În anumite cazuri, acest lucru poate lua chiar și forma corupției. Exemple de astfel de comportamente sunt ignorarea sau păstrarea tăcerii cu privire la încălcarea legislației privind protecția mediului în urma inspecțiilor, omiterea deliberată a inspecțiilor sau a controalelor, de exemplu în ceea ce privește respectarea condițiilor unei autorizații de către titularul autorizației, rezoluțiile sau voturile în favoarea acordării de licențe ilegale sau emiterea de rapoarte false sau neadevărate favorabile.]
- (13) Instigarea la infracțiunile săvârșite cu intenție și complicitatea la acestea ar trebui, de asemenea, să fie sancționate. Tentativa de a săvârși o infracțiune care provoacă decesul sau vătămarea gravă a unei persoane, daune semnificative mediului sau care este probabil să provoace daune semnificative mediului sau care este considerată în alt mod ca fiind deosebit de dăunătoare ar trebui, de asemenea, să constituie o infracțiune atunci când este săvârșită cu intenție.
- [(14) Sancțiunile pentru infracțiuni ar trebui să fie eficace, disuasive și proporționale. În acest scop, ar trebui stabilite niveluri minime pentru durata maximă a pedepsei cu închisoarea pentru persoanele fizice. Sancțiunile accesorii sunt adesea percepute ca fiind mai eficace decât sancțiunile financiare, în special în cazul persoanelor juridice. Prin urmare, în cadrul procedurilor penale ar trebui să fie disponibile sancțiuni sau măsuri suplimentare. Acestea ar trebui să includă obligația de a reface mediul, excluderea de la accesul la finanțarea publică, inclusiv procedurile de achiziții publice, granturile și concesiunile, precum și retragerea permiselor și a autorizațiilor. Acest lucru nu aduce atingere puterii de apreciere a judecătorilor sau a instanțelor în cadrul procedurilor penale de a impune sancțiuni adecvate în cazuri individuale.

- (15) În cazul în care dreptul intern prevede acest lucru, persoanele juridice ar trebui, de asemenea, să răspundă penal pentru infracțiunile împotriva mediului, în conformitate cu prezenta directivă. Statele membre al căror drept intern nu prevede răspunderea penală a persoanelor juridice ar trebui să se asigure că sistemele lor de sancțiuni administrative prevăd tipuri și niveluri de sancțiuni eficace, disuasive și proporționale, astfel cum se prevede în prezenta directivă, în vederea atingerii obiectivelor acesteia. Situația financiară a persoanelor juridice ar trebui luată în considerare pentru a se asigura caracterul disuasiv al sancțiunii impuse.
- (16) O mai mare apropiere și eficacitate a nivelurilor sancțiunilor impuse în practică ar trebui încurajată prin circumstanțe agravante comune, care să reflecte gravitatea infracțiunii săvârșite. În cazul în care a fost provocat(ă) decesul sau vătămarea gravă a unei persoane și dacă aceste elemente nu sunt deja elemente constitutive ale infracțiunii, ele ar putea fi considerate circumstanțe agravante. De asemenea, atunci când o infracțiune împotriva mediului provoacă daune semnificative și ireversibile sau de lungă durată unui întreg ecosistem, acest lucru ar trebui să reprezinte o circumstanță agravantă din cauza gravității sale, inclusiv în cazuri comparabile cu ecocidul. Întrucât profiturile sau cheltuielile ilegale care pot fi generate sau evitate prin infracțiuni împotriva mediului reprezintă un stimulent important pentru infractori, acestea ar trebui luate în considerare atunci când se stabilește nivelul adecvat de sancționare în fiecare caz în parte.
- (17) În cazul în care infracțiunile au un caracter continuu, acestea ar trebui să fie stopate cât mai curând posibil. În cazul în care infractorii au obținut câștiguri financiare, aceste câștiguri ar trebui confiscate.

- (18) Prezenta directivă ar trebui să se aplice fără a aduce atingere normelor și principiilor generale ale dreptului penal intern privind condamnarea sau aplicarea și executarea sancțiunilor penale în funcție de circumstanțele specifice fiecărui caz în parte.
- (19) Statele membre ar trebui să stabilească norme privind termenele de prescripție necesare pentru a le permite să combată în mod eficace infracțiunile împotriva mediului, fără a aduce atingere normelor naționale care nu stabilesc termene de prescripție pentru investigare, urmărire penală și executare.
- (20) Obligațiile prevăzute în prezenta directivă de a prevedea sancțiuni penale nu ar trebui să scutească statele membre de obligația de a prevedea sancțiuni administrative și alte măsuri în dreptul intern pentru încălcările stabilite în legislația de mediu a Uniunii.
- (21) Statele membre ar trebui să definească în mod clar domeniul de aplicare al legislației administrative și penale în ceea ce privește infracțiunile împotriva mediului, în conformitate cu dreptul lor intern. În aplicarea dreptului intern care transpune prezenta directivă, statele membre ar trebui să se asigure că impunerea de sancțiuni penale și administrative respectă principiile Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, inclusiv principiul *ne bis in idem*.

- (22) În plus, autoritățile judiciare și administrative din statele membre ar trebui să aibă la dispoziție o serie de sancțiuni penale și alte măsuri pentru a aborda diferitele tipuri de comportament infracțional într-un mod adaptat și eficace.
- (23) Având în vedere, în special, mobilitatea autorilor faptelor contrare legii care intră sub incidența prezentei directive, precum și caracterul transfrontalier al infracțiunilor și posibilitatea investigațiilor transfrontaliere, statele membre ar trebui să își stabilească competența pentru a contracara în mod eficace aceste fapte.
- (24) Infracțiunile împotriva mediului dăunează naturii și societății. Raportând încălcări ale dreptului Uniunii în materie de mediu, persoanele respective prestează un serviciu de interes public și joacă un rol esențial în expunerea și prevenirea unor astfel de încălcări, protejând astfel bunăstarea societății. Persoanele care intră în contact cu o organizație în contextul activităților lor profesionale sunt adesea primele care cunosc amenințările sau prejudiciile aduse interesului public și mediului. Persoanele care raportează nereguli sunt cunoscute sub numele de avertizori. Potențialii avertizori sunt adesea descurajați să raporteze preocupările sau suspiciunile pe care le au de teama unor represalii. Aceste persoane ar trebui să beneficieze de o protecție echilibrată și eficace a avertizorilor, prevăzută în Directiva (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului⁹.
- (25) Alte persoane pot deține, de asemenea, informații valoroase cu privire la potențialele infracțiuni împotriva mediului. Acestea pot fi membri ale comunității afectate sau membri ai societății în general care participă activ la protecția mediului. Astfel de persoane care raportează infracțiuni împotriva mediului, precum și persoanele care cooperează pentru asigurarea sancționării acestor infracțiuni ar trebui să beneficieze de sprijinul și de asistența necesare în contextul procedurilor penale, astfel încât să nu fie dezavantajate pentru cooperarea lor, ci să fie sprijinite și să beneficieze de asistență. Aceste persoane ar trebui, de asemenea, să fie protejate împotriva hărțuirii sau a urmăririi penale nejustificate pentru raportarea unor astfel de infracțiuni sau pentru cooperarea lor în cadrul procedurilor penale.

⁹ Directiva (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2019 privind protecția persoanelor care raportează încălcări ale dreptului Uniunii (JO L 305/17).

- (26) Întrucât natura nu se poate reprezenta ca victimă în cadrul procedurilor penale, în scopul asigurării efective a respectării legii, membrii publicului interesat, astfel cum sunt definiți în prezenta directivă, ținând seama de articolul 2 alineatul (5) și de articolul 9 alineatul (3) din Convenția de la Aarhus¹⁰, ar trebui să aibă posibilitatea de a acționa în numele mediului ca bun public, în limitele cadrului juridic al statelor membre și sub rezerva normelor procedurale relevante.
- (27) Lipsa resurselor și a competențelor de asigurare a respectării legii pentru autoritățile naționale care depistează, investighează, urmăresc penal sau judecă infracțiunile împotriva mediului creează obstacole în calea prevenirii și sancționării eficace a infracțiunilor împotriva mediului. În special, deficitul de resurse este de natură să împiedice autoritățile să întreprindă orice acțiune sau să limiteze acțiunile lor de asigurare a respectării legii, permițând infractorilor să se sustragă de la răspundere sau să primească pedepse care nu corespund gravității infracțiunii. Prin urmare, ar trebui stabilite criterii minime privind resursele și competențele de asigurare a respectării legii.
- (28) Funcționarea eficace a lanțului de asigurare a respectării legii depinde de o serie de competențe specializate. Întrucât complexitatea provocărilor reprezentate de infracțiunile împotriva mediului și natura tehnică a unei astfel de infracțiuni necesită o abordare multidisciplinară, sunt necesare un nivel ridicat de cunoștințe juridice, expertiză tehnică, precum și un nivel ridicat de formare și specializare în cadrul tuturor autorităților competente relevante. Statele membre ar trebui să asigure o formare adecvată pentru funcția persoanelor care depistează, investighează, urmăresc penal sau judecă infracțiuni împotriva mediului. Pentru a maximiza profesionalismul și eficacitatea lanțului de asigurare a respectării legii, statele membre ar trebui, de asemenea, să ia în considerare desemnarea unor unități de anchetă specializate, a unor procurori și a unor judecători în materie penală care să trateze cazurile penale în materie de mediu. Instanțele penale generale ar putea prevedea camere specializate de judecători. Expertiza tehnică ar trebui să fie pusă la dispoziția tuturor autorităților relevante de aplicare a legii.

¹⁰ Convenția Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE-ONU) privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu.

- (29) Pentru a asigura reușita asigurării respectării legii, statele membre ar trebui să pună la dispoziție instrumente eficace de investigare a infracțiunilor împotriva mediului, cum ar fi cele care există în dreptul lor intern pentru combaterea criminalității organizate sau a altor infracțiuni grave. Aceste instrumente ar trebui să includă, printre altele, interceptarea comunicațiilor, supravegherea sub acoperire, inclusiv supravegherea electronică, controlul livrărilor, monitorizarea conturilor bancare și alte instrumente de anchetă financiară. Aceste instrumente ar trebui aplicate în conformitate cu principiul proporționalității și cu respectarea deplină a Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În conformitate cu dreptul intern, natura și gravitatea infracțiunilor care fac obiectul investigațiilor ar trebui să justifice utilizarea acestor instrumente de anchetă. Dreptul la protecția datelor cu caracter personal trebuie respectat.
- (30) Pentru a asigura un sistem eficace, integrat și coerent de asigurare a respectării legii, care să includă măsuri de drept administrativ, civil și penal, statele membre ar trebui să organizeze cooperarea internă și comunicarea între toți actorii de-a lungul lanțurilor de asigurare a respectării legii administrative și penale și între actorii care impun sancțiuni punitive și corective. În conformitate cu normele aplicabile, statele membre ar trebui, de asemenea, să coopereze prin intermediul agențiilor UE, în special Eurojust și Europol, precum și cu organismele UE, inclusiv cu Parchetul European (EPPO) și cu Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF), în domeniile lor de competență respective.
- (31) Pentru a asigura o abordare coerentă a combaterii infracțiunilor împotriva mediului, statele membre ar trebui să adopte, să publice și să revizuiască periodic o strategie națională privind combaterea infracțiunilor împotriva mediului, stabilind obiectivele, prioritățile și măsurile corespunzătoare, precum și resursele necesare.

- (32) Pentru a combate în mod eficace infracțiunile menționate în prezenta directivă, este necesar ca autoritățile competente din statele membre să colecteze date exacte, coerente și comparabile privind amploarea și tendințele infracțiunilor împotriva mediului, precum și eforturile de combatere a acestora și rezultatele aferente. Aceste date ar trebui utilizate pentru pregătirea statisticilor în scopul planificării operaționale și strategice a activităților de asigurare a respectării legii, precum și pentru furnizarea de informații către cetățeni. Statele membre ar trebui să colecteze și să raporteze Comisiei date statistice relevante privind infracțiunile împotriva mediului. Comisia ar trebui să evalueze și să publice periodic rezultatele pe baza datelor transmise de statele membre.
- (33) Datele statistice colectate în temeiul prezentei directive privind infracțiunile împotriva mediului ar trebui să fie comparabile între statele membre și colectate pe baza unor standarde minime comune. În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentei directive, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei pentru a defini formatul standard pentru transmiterea datelor statistice. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului¹¹.
- (34) Obligațiile care decurg din prezenta directivă nu aduc atingere dreptului Uniunii privind drepturile procedurale în cadrul procedurilor penale. La punerea în aplicare a prezentei directive, statele membre ar trebui să se asigure că drepturile procedurale ale persoanelor suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale sunt pe deplin respectate.

¹¹ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

(35) Alternative – vă rugăm să ștergeți o opțiune în funcție de alegerea IRL:

[*neparticipare:*] În conformitate cu articolele 1 și 2 și cu articolul 4a alineatul (1) din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei directive, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică. SAU

[*participare:*] În conformitate cu articolul 3 și cu articolul 4a alineatul (1) din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, Irlanda a notificat [, prin scrisoarea din ...,] intenția sa de a participa la adoptarea și aplicarea prezentei directive.]

(37) Directiva 2005/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹² a fost completată prin Directiva 2009/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹³ cu dispoziții privind infracțiunile și sancțiunile pentru deversările de substanțe poluante de către nave. Aceste infracțiuni și sancțiuni ar trebui să intre în domeniul de aplicare al prezentei directive. Prin urmare, pentru statele membre care participă la prezenta directivă, Directiva 2009/123/CE ar trebui înlocuită în consecință. **Cu toate acestea, din motive de consecvență și întrucât [unele] state[le] membre vor avea în continuare obligații în temeiul Directivei 2009/123/CE, este necesar să se facă în continuare trimitere la Directiva 2005/35/CE și la Directiva 2009/123/CE de modificare a acesteia, pentru infracțiunile legate de deversările de substanțe poluante de către nave.**

[(38) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive și, prin urmare, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.

¹² Directiva 2005/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni în caz de încălcare (JO L 255, 30.9.2005, p. 11).

¹³ Directiva 2009/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de modificare a Directivei 2005/35/CE privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni în caz de încălcare (JO L 280, 27.10.2009, p. 52).

- (39) Întrucât obiectivele prezentei directive, și anume asigurarea unor definiții comune ale infracțiunilor împotriva mediului și disponibilitatea unor sancțiuni penale eficace, disuasive și proporționale pentru infracțiunile grave împotriva mediului, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele prezentei directive, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității prevăzut la respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar în vederea atingerii acestui obiectiv.
- (40) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, inclusiv protecția datelor cu caracter personal, libertatea de exprimare și de informare, libertatea de a desfășura o activitate comercială, dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, prezumția de nevinovăție și dreptul la apărare, principiile legalității și proporționalității infracțiunilor și pedepselor, precum și dreptul de a nu fi judecat sau condamnat de două ori în cadrul procedurii penale pentru aceeași infracțiune. Prezenta directivă urmărește să asigure respectarea deplină a acestor drepturi și principii și ar trebui pusă în aplicare în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiectul

Prezenta directivă stabilește norme minime privind definirea infracțiunilor și a sancțiunilor pentru a asigura o protecție mai eficace a mediului.]

Articolul 2

Definiții

(1) Termenii utilizați în prezenta directivă în scopul definirii infracțiunilor enumerate la articolul 3 alineatele (2) și (3) se interpretează, după caz, în conformitate cu definițiile prevăzute în actele juridice menționate la articolul 3 alineatul (1) litera (a) sau (b).

(2) În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții suplimentare:

1. [...]

[...]

2. [...] ¹⁴[...] ¹⁵[...]

(a) [...] „persoană juridică” înseamnă orice entitate juridică care deține acest statut în temeiul legislației naționale aplicabile, cu excepția statelor sau a organismelor publice care exercită prerogative de putere publică și a organizațiilor internaționale publice;

[4. „public interesat” înseamnă persoanele afectate sau susceptibile de a fi afectate de infracțiunile menționate la articolul 3 sau 4. În sensul prezentei definiții, se consideră că au un interes persoanele care au un interes suficient sau care pretind încălcarea unui drept, precum și organizațiile neguvernamentale care promovează protecția mediului și care îndeplinesc toate cerințele proporționale în temeiul dreptului intern;

5. „victimă” are înțelesul care i-a fost atribuit la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁶.]

¹⁴ [...].

¹⁵ [...].

¹⁶ Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului (JO L 315, 14.11.2012, p. 57).

Articolul 3

Infracțiuni

- (1) **Statele membre se asigură că faptele menționate la alineatele (2) și (3) constituie infracțiuni atunci când sunt contrare legii.**

În sensul prezentei directive, prin faptă „contrară legii” se înțelege o faptă care reprezintă o încălcare față de:

(a) dispozițiile din dreptul Uniunii care vizează urmărirea unuia dintre obiectivele politicii Uniunii în domeniul mediului, astfel cum se prevede la articolul 191 alineatul (1) din TFUE;

(b) o lege, un act administrativ al unui stat membru sau o decizie adoptată de o autoritate competentă a unui stat membru, care pune în aplicare dispozițiile din dreptul Uniunii menționate la litera (a).

- (2) [...] **Statele membre se asigură că următoarele fapte constituie infracțiuni în cazul în care sunt [...] săvârșite cu intenție:**

(a) **deversarea, emiterea sau introducerea unei cantități de materii, de substanțe sau de radiații ionizante în aer, sol sau apă, care provoacă sau este probabil să provoace decesul sau vătămarea gravă a unei persoane sau daune semnificative calității aerului, calității solului sau calității apei ori animalelor sau plantelor;**

(b) **introducerea pe piață, cu încălcarea unei interdicții sau a unei alte cerințe care vizează protecția mediului, a unui produs a cărui utilizare are ca rezultat deversarea, emiterea sau introducerea unei cantități de materii, de substanțe sau de radiații ionizante în aer, sol sau apă, care [...] provoacă sau este probabil să provoace decesul sau vătămarea gravă a unei persoane sau daune semnificative calității aerului, calității apei sau calității solului ori animalelor sau plantelor ca urmare a utilizării produsului la o scară mai largă;**

- (c) fabricarea, introducerea **sau punerea la dispoziție** pe piață, **importul, exportul** sau utilizarea substanțelor ca atare, în amestecuri sau în articole, inclusiv încorporarea acestora în articole, atunci când:
- (i) această [...] **faptă** este restricționată în temeiul titlului VIII din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului și al anexei XVII la acesta¹⁷ sau
 - (ii) această [...] **faptă** este interzisă în temeiul titlului VII din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 sau
 - (iii) această [...] **faptă** nu este în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁸ sau
 - (iv) această [...] **faptă** nu este în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁹; sau

¹⁷ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1).

¹⁸ Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului, (JO L 309, 24.11.2009, p. 1-50).

¹⁹ Regulamentul (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide (JO L 167, 27.6.2012, p. 1-123).

(v) această [...] **faptă** intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului²⁰; sau

(vi) această [...] **faptă** este interzisă în temeiul anexei I la Regulamentul (UE) 2019/1021 al Parlamentului European și al Consiliului²¹,

și provoacă sau este probabil să provoace decesul sau vătămarea gravă a unei persoane sau daune semnificative calității aerului, calității solului sau calității apei ori animalelor sau plantelor;

(ca) fabricarea, utilizarea, depozitarea, importul sau exportul de mercur, de compuși ai mercurului și de amestecuri de mercur și de produse cu adaos de mercur, cu încălcarea cerințelor prevăzute în Regulamentul (UE) 2017/852 al Parlamentului European și al Consiliului, care provoacă sau este probabil să provoace decesul sau vătămarea gravă a oricărei persoane sau daune semnificative calității aerului, calității solului sau calității apei ori animalelor sau plantelor;

(d) pentru inițiatorul proiectului, astfel cum este definit la articolul 1 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului²², executarea proiectelor menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (a) și la articolul 4 alineatele (1) și (2) și enumerate în anexa I sau II la Directiva menționată²³ [...] care se derulează fără o aprobare de dezvoltare [...] și care provoacă sau este probabil să provoace daune semnificative calității aerului, calității solului sau [...] stării apelor ori animalelor sau plantelor;

²⁰ Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO L 353, 31.12.2008, p. 1).

²¹ Regulamentul (UE) 2019/1021 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind poluanții organici persistenți (JO L 169, 25.6.2019, p. 45).

²² **Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 26, 28.1.2012, p. 1).**

²³ [...].

- (e) colectarea, transportul, recuperarea sau eliminarea deșeurilor, supravegherea acestor operațiuni și întreținerea ulterioară a siturilor de eliminare, inclusiv acțiunile întreprinse în calitate de comerciant sau broker (gestionarea deșeurilor), atunci când [...] o **astfel de faptă**:
- (i) se referă la deșeurile periculoase definite la articolul 3 punctul 2 din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului²⁴ și **atunci când vizează** o cantitate care nu poate fi neglijată;
- (ii) se referă la alte deșeuri decât cele menționate la punctul (i) și provoacă sau este probabil să provoace decesul sau vătămarea gravă a unei persoane sau daune semnificative calității aerului, calității solului sau calității apei ori animalelor sau plantelor;
- (f) transferul de deșeuri, în sensul articolului 2 punctul 35 din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului²⁵ atunci când acest transfer de deșeuri [...] **vizează** o cantitate care nu poate fi neglijată, fie că se realizează printr-un singur transfer, fie prin mai multe transferuri aparent legate între ele;
- (g) **pentru armatorul, astfel cum este definit la articolul 3 alineatul (1) punctul 14 din Regulamentul (UE) nr. 1257/2013 al Parlamentului European și al Consiliului²⁶, a cărei navă intră în domeniul de aplicare al regulamentului respectiv, reciclarea unei nave [...] ²⁷ [...], fără a respecta cerințele care sunt menționate la [...] articolul 6 alineatul (2) litera (a) din regulamentul respectiv și care impun reciclarea în instalațiile de reciclare a navelor care sunt incluse pe lista europeană instituită în temeiul articolului 16 din regulamentul respectiv;**

²⁴ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3-30).

²⁵ Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri (JO L 190, 12.7.2006, p. 1).

²⁶ **Regulamentul (UE) nr. 1257/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 noiembrie 2013 privind reciclarea navelor și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 și a Directivei 2009/16/CE (JO L 330, 10.12.2013, p. 1).**

²⁷ [...].

- (h) deversările de substanțe poluante de către nave menționate la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2005/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului²⁸ [...] într-una din zonele prevăzute la articolul 3 alineatul (1) din directiva respectivă, **în cazul navelor care se încadrează în domeniul de aplicare al articolului 3 alineatul (2) din directiva respectivă. Prezentul alineat nu se aplică situațiilor descrise la [...]** articolul 5 din directiva respectivă. **Prezentul alineat**[...] nu se aplică **nici** cazurilor **minore**, în care **actul săvârșit** [...] nu provoacă deteriorarea calității apei, cu excepția cazului în care **acumularea unor** cazuri **minore** repetate [...] conduc la deteriorarea calității apei, **fără a avea acest efect în mod individual**;

²⁸ Directiva 2005/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni în caz de încălcare (JO L 255, 30.9.2005, p. 11-21).

- (i) [...] operarea sau [...] **închiderea** unei instalații în care se desfășoară o activitate periculoasă sau în care sunt depozitate sau utilizate substanțe [...] sau [...] **amestecuri** periculoase, **atunci când o astfel de faptă și o astfel de activitate, astfel de substanțe sau amestecuri periculoase intră [...]** în domeniul de aplicare al Directivei 2012/18/UE a Parlamentului European și a Consiliului²⁹ [...] **sau al** Directivei 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului³⁰ [...] ³¹ **și atunci când o astfel de faptă [...]** provoacă sau este probabil să provoace decesul sau vătămarea gravă a unei persoane sau daune semnificative calității aerului, calității solului sau calității apei ori animalelor sau plantelor; *[În cazul în care înainte de adoptarea prezentei directive este adoptată o directivă de modificare a Directivei 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) și a Directivei 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri, punctul (i) se înlocuiește cu o infracțiune care se încadrează în domeniul de aplicare al directivei respective.]*
- (ia) **construirea, operarea și dezmembrarea unei instalații, atunci când o astfel de faptă și o astfel de instalație intră în domeniul de aplicare al Directivei 2013/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului³² și atunci când o astfel de faptă provoacă sau este probabil să provoace decesul sau vătămarea gravă a unei persoane sau daune semnificative calității aerului, calității solului sau calității apei ori animalelor sau plantelor;**

²⁹ Directiva 2012/18/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase, de modificare și ulterior de abrogare a Directivei 96/82/CE a Consiliului (Text cu relevanță pentru SEE) (JO L 197, 24.7.2012, p. 1-37).

³⁰ Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17-119).

³¹ [...].

³² Directiva 2013/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iunie 2013 privind siguranța operațiunilor petroliere și gaziere *offshore* și de modificare a Directivei 2004/35/CE (JO L 178, 28.6.2013, p. 66-106).

- (j) fabricarea, producerea, prelucrarea, manipularea, utilizarea, deținerea, depozitarea, transportul, importul, exportul sau eliminarea materialelor **sau substanțelor radioactive, în cazul în care astfel de fapte și astfel de materiale sau substanțe** intră [...] în domeniul de aplicare al Directivei 2013/59/Euratom a Consiliului³³ [...] **sau al Directivei 2014/87/Euratom a Consiliului³⁴ [...] și atunci când astfel de fapte** [...] provoacă sau este probabil să provoace decesul sau vătămarea gravă a unei persoane sau daune semnificative calității aerului, calității solului sau calității apei ori animalelor sau plantelor;
- (k) captarea apelor de suprafață sau subterane, **în sensul Directivei 2000/60/CE³⁶**, care provoacă sau este probabil să provoace daune semnificative stării ecologice sau potențialului ecologic al corpurilor de apă de suprafață sau stării cantitative a corpurilor de apă subterană;
- (l) uciderea, distrugerea, prelevarea, deținerea, vânzarea sau oferirea spre vânzare a unui specimen sau a unor specimene din speciile de faună sau floră sălbatică enumerate în anexa IV [...] **sau V** (în cazul în care speciile din anexa V fac obiectul aceluiași măsuri ca cele adoptate pentru speciile din anexa IV) la Directiva 92/43/CEE a Consiliului³⁷ și speciile menționate la articolul 1 din Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului³⁸, cu excepția cazurilor în care fapta se referă la o cantitate neglijabilă de astfel de specimene;

³³ Directiva 2013/59/Euratom a Consiliului din 5 decembrie 2013 de stabilire a normelor de securitate de bază privind protecția împotriva pericolelor prezentate de expunerea la radiațiile ionizante și de abrogare a Directivelor 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom și 2003/122/Euratom (JO L 13, 17.1.2014, p. 1-73).

³⁴ Directiva 2014/87/Euratom a Consiliului din 8 iulie 2014 de modificare a Directivei 2009/71/Euratom de instituire a unui cadru comunitar pentru securitatea nucleară a instalațiilor nucleare (JO L 219, 25.7.2014, p. 42-52).

³⁵ [...].

³⁶ **Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1-73).**

³⁷ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7-50).

³⁸ Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7-25).

- (m) comerțul cu specimene din speciile de faună sau floră sălbatică sau părți sau derivate din acestea incluse în anexele A și B la Regulamentul (CE) nr. 338/97 al Consiliului³⁹, cu excepția cazurilor în care fapta se referă la o cantitate neglijabilă de astfel de specimene;
- (n) introducerea [...] pe piața Uniunii a lemnului recoltat în mod ilegal sau a produselor din lemn **derivate din acesta, cu încălcarea interdicțiilor și a obligațiilor prevăzute la articolul 4 alineatul (1) din [...]** Regulamentul (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁰, cu excepția cazurilor în care fapta se referă la o cantitate neglijabilă; *[În cazul în care înainte de adoptarea prezentei directive este adoptat un regulament privind punerea la dispoziție pe piața Uniunii și exportul din Uniune al anumitor mărfuri și produse asociate cu defrișarea și cu degradarea pădurilor și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 995/2010, litera (n) se înlocuiește cu o înfracțiune care intră în domeniul de aplicare al articolului 3 din regulamentul respectiv.]*
- (o) orice faptă care provoacă deteriorarea unui habitat **sau perturbarea speciilor de animale enumerate în anexa II litera (a) la Directiva 92/43/CEE a Consiliului**⁴¹ din cadrul unui sit protejat, în sensul articolului 6 alineatul (2) din Directiva [...] **menționată [...]**⁴², atunci când respectiva deteriorare **sau perturbare** este semnificativă. „Habitat în cadrul unui sit protejat” înseamnă orice habitat al **speciilor pentru care o arie este clasificată ca arie de protecție specială, în temeiul articolului 4 alineatul (1) sau alineatul (2) din Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului**⁴³, sau orice habitat natural sau habitat al speciilor pentru care un sit este desemnat ca arie specială de conservare, în conformitate cu articolul 4 alineatul (4) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului sau pentru care un sit este inclus pe lista siturilor de importanță comunitară în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului;

³⁹ Regulamentul (CE) nr. 338/97 al Consiliului din 9 decembrie 1996 privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea (JO L 61, 3.3.1997, p. 1).

⁴⁰ Regulamentul (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligațiilor care revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn (JO L 295, 12.11.2010, p. 23-34).

⁴¹ **Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).**

⁴² [...].

⁴³ Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7).

- (p) **aducerea pe teritoriul Uniunii, introducerea pe piață, deținerea, creșterea, transportul, utilizarea, schimbul, autorizarea reproducerii, creșterii sau cultivării, eliberarea în mediu sau răspândirea** speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune atunci când:
- (i) fapta încalcă restricțiile prevăzute la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1143/2014 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁴ **și provoacă sau este probabil să provoace decesul sau vătămarea gravă a unei persoane sau daune semnificative calității aerului, calității solului sau calității apei ori animalelor sau plantelor;**
- (ii) fapta încalcă o condiție a autorizației eliberate în temeiul articolului 8 sau a autorizației acordate în temeiul articolului 9 din Regulamentul (UE) nr. 1143/2014 și provoacă sau este probabil să provoace decesul sau vătămarea gravă a unei persoane sau daune semnificative calității aerului, calității solului sau calității apei ori animalelor sau plantelor;
- (q) producerea, introducerea pe piață, importul, exportul, [...] **sau** utilizarea [...] de substanțe care diminuează stratul de ozon, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1005/2009 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁵, sau **producerea, introducerea pe piață, importul sau exportul** de produse și echipamente care conțin sau depind de astfel de substanțe; *[În cazul în care înainte de adoptarea prezentei directive este adoptat un regulament privind substanțele care diminuează stratul de ozon și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1005/2009, litera (q) se înlocuiește cu o infracțiune care se încadrează în domeniul de aplicare al regulamentului respectiv.]*

⁴⁴ Regulamentul (UE) nr. 1143/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2014 privind prevenirea și gestionarea introducerii și răspândirii speciilor alogene invazive (JO L 317, 4.11.2014, p. 35).

⁴⁵ Regulamentul (CE) nr. 1005/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind substanțele care diminuează stratul de ozon (JO L 286, 31.10.2009, p. 1-30).

(r) [...] introducerea pe piață, importul, [...] utilizarea [...] [...] sau eliberarea de gaze fluorurate cu efect de seră, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 517/2014 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁶, sau **introducerea pe piață ori importul** de produse și echipamente care conțin astfel de gaze sau depind de acestea. *[În cazul în care înainte de adoptarea prezentei directive este adoptat un regulament privind gazele fluorurate cu efect de seră, de modificare a Directivei 2019/1937 și de abrogare a Regulamentului 517/2014, litera (r) se înlocuiește cu o infracțiune care se încadrează în domeniul de aplicare al regulamentului respectiv.]*

(3) [...] Statele membre se asigură că faptele menționate la alineatul (2) [...] literele (a), (b), (c), **(ca)**, [...] (e), (f), (h), (i), **(ia)**, (j), (k), **(l)**, (m), (n), **(o)**, [...] (q) și (r) constituie, de asemenea, o infracțiune, atunci când sunt săvârșite din neglijență cel puțin gravă.

(4) [...] **Pentru a evalua** dacă daunele sau daunele probabile sunt semnificative [...] **în sensul** alineatului (2) [...] literele (a)-(d), litera (e) **punctul (ii)**, literele (i), **(ia)**, (j), (k) și litera (p) **punctele (i) și (ii), se iau în considerare unul sau mai multe dintre următoarele elemente, după caz:**

(a) starea inițială a mediului afectat;

(b) dacă daunele sunt de lungă durată, pe termen mediu sau scurt;

[...]

(c) [...] răspândirea daunelor;

(d) [...] reversibilitatea daunelor.

⁴⁶ Regulamentul (UE) nr. 517/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind gazele fluorurate cu efect de seră și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 842/2006 (JO L 150, 20.5.2014, p. 195-230).

(5) [...] Pentru a evalua dacă este probabil ca activitatea să provoace daune calității aerului, calității solului sau calității **sau stării apelor** ori animalelor sau plantelor [...] **în sensul** alineatului (2) [...] literele (a)-(d), litera (e) **punctul (ii)**, literele (i), (ia), (j), (k) și litera (p) **punctele (i) și (ii)**, **se iau în considerare unul sau mai multe dintre următoarele elemente, după caz:**

(a) fapta se referă la o activitate considerată riscantă sau periculoasă **pentru mediu sau pentru sănătatea umană** și necesită o autorizație care nu a fost obținută sau respectată;

(b) măsura în care sunt depășite valorile, parametrii sau limitele stabilite în [...] **unul dintre actele enumerate la alineatul (1) litera (a) sau (b)** sau într-o autorizație emisă pentru activitatea respectivă;

(c) dacă materialul sau substanța este clasificat(ă) ca fiind periculos (periculoasă), cu grad de risc sau este inclus(ă) pe o altă listă ca fiind nociv(ă) pentru mediu sau pentru sănătatea umană.

(6) [...] Pentru a evalua dacă respectiva cantitate este neglijabilă sau nu este neglijabilă [...] **în sensul** alineatului (2) [...] litera (e) **punctul (i)**, literele (f), (l), (m), (n), **se iau în considerare unul sau mai multe dintre următoarele elemente, după caz:**

(a) numărul de elemente care fac obiectul infracțiunii;

(b) măsura în care este depășit **un** prag [...] de reglementare, **o** valoare sau un alt parametru obligatoriu **prevăzut în unul dintre actele enumerate la alineatul (1) litera (a) sau (b)**;

(c) stadiul de conservare a speciilor de faună sau floră în cauză;

(d) costul reparării daunelor aduse mediului, **atunci când acestea sunt cuantificabile.**

Articolul 4

Instigare, complicitatea și tentativa

(1) Statele membre se asigură că instigarea și complicitatea la săvârșirea oricăreia dintre infracțiunile **săvârșite cu intenție** menționate la articolul 3 **alineatul (2)** [...] se sancționează ca infracțiuni.

(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că tentativa de a săvârși **intenționat** oricare dintre infracțiunile menționate la articolul 3 **alineatul (2)** [...] literele (a), (b), (c), **(ca)**, [...] (e), (f), (h), (i), **(ia)**, (j), (k), (m), (n), litera (p) **punctele (i) și (ii)**, literele (q) și (r) [...] se sancționează ca infracțiune.

[Articolul 5

Sancțiunile aplicabile persoanelor fizice

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura aplicabilitatea unor sancțiuni penale eficace, proporționale și disuasive pentru infracțiunile menționate la articolele 3 și 4.
- (2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că infracțiunile menționate la articolul 3 sunt sancționate cu o pedeapsă maximă cu închisoarea cu durata de cel puțin zece ani în cazul în care provoacă sau este probabil să provoace decesul sau vătămarea gravă a unei persoane.
- (3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că infracțiunile menționate la articolul 3 alineatul (1) literele (a)-(j), (n), (q) și (r) sunt sancționate cu o pedeapsă maximă cu închisoarea de cel puțin șase ani.
- (4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că infracțiunile menționate la articolul 3 alineatul (1) literele (k), (l), (m), (o) și (p) sunt sancționate cu o pedeapsă maximă cu închisoarea de cel puțin patru ani.

- (5) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele fizice care au săvârșit infracțiunile menționate la articolele 3 și 4 pot face obiectul unor sancțiuni sau măsuri suplimentare care includ:
- (a) obligația de a reface mediul într-o anumită perioadă de timp;
 - (b) amenzi;
 - (c) excluderi temporare sau permanente de la accesul la fonduri publice, inclusiv la proceduri de achiziții publice, granturi și concesiuni;
 - (d) interdicția de a conduce unități de tipul celor utilizate pentru săvârșirea infracțiunii;
 - (e) retragerea permiselor și a autorizațiilor de desfășurare a activităților care au condus la săvârșirea infracțiunii;
 - (f) interdicții temporare de a candida pentru funcții alese sau publice;
 - (g) publicarea la nivel național sau la nivelul Uniunii a hotărârii judecătorești referitoare la condamnare sau la orice sancțiuni sau măsuri aplicate.

Articolul 6

Răspunderea persoanelor juridice

- (1) Statele membre se asigură că persoanele juridice pot fi considerate răspunzătoare pentru infracțiunile menționate la articolele 3 și 4, în cazul în care aceste infracțiuni au fost săvârșite în beneficiul lor de orice persoană care deține o poziție de conducere în cadrul persoanei juridice și care a acționat fie individual, fie în calitate de membru al unui organ al persoanei juridice, pe baza:
- (a) unui mandat de reprezentare a persoanei juridice;

- (b) unei competențe de a lua decizii în numele persoanei juridice respective;
 - (c) unei competențe de exercitare a controlului în cadrul persoanei juridice respective.
- (2) Statele membre se asigură, de asemenea, că o persoană juridică poate fi considerată răspunzătoare în cazul în care lipsa supravegherii sau a controlului din partea unei persoane menționate la alineatul (1) a făcut posibilă comiterea unei infracțiuni menționate la articolele 3 și 4, în beneficiul persoanei juridice respective, de către o persoană sub autoritatea acesteia.
- (3) Răspunderea unei persoane juridice în temeiul alineatelor (1) și (2) nu exclude procedurile penale împotriva persoanelor fizice care sunt implicate în infracțiunile menționate la articolele 3 și 4 în calitate de autori, instigatori sau complici.

Articolul 7

Sanțiuni aplicabile persoanelor juridice

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că o persoană juridică, considerată răspunzătoare în temeiul articolului 6 alineatul (1), este pasibilă de sancțiuni eficace, proporționale și disuasive.
- (2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că sancțiunile sau măsurile aplicabile persoanelor juridice răspunzătoare în temeiul articolului 6 alineatul (1) pentru infracțiunile menționate la articolele 3 și 4 includ:
- (a) amenzi penale sau de altă natură;
 - (b) obligația de a reface mediul într-o anumită perioadă de timp;
 - (c) excluderea de la dreptul de a beneficia de prestații sau ajutoare de stat;
 - (d) excluderea temporară de la accesul la fonduri publice, inclusiv la proceduri de achiziții publice, granturi și concesiuni;

- (e) interdicția temporară sau permanentă de a desfășura activități comerciale;
- (f) retragerea permiselor și a autorizațiilor de desfășurare a activităților care au condus la săvârșirea infracțiunii;
- (g) plasarea sub supraveghere judiciară;
- (h) lichidarea judiciară;
- (i) închiderea temporară sau permanentă a unităților care au servit la săvârșirea infracțiunii;
- (j) obligația întreprinderilor de a institui sisteme de diligență necesară pentru a îmbunătăți respectarea standardelor de mediu;
- (k) publicarea hotărârii judecătorești referitoare la condamnare sau la orice sancțiuni sau măsuri aplicate.
- (3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că o persoană juridică considerată răspunzătoare în temeiul articolului 6 alineatul (2) este pasibilă de aplicarea unor sancțiuni sau măsuri eficiente, proporționale și disuasive.
- (4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că infracțiunile menționate la articolul 3 alineatul (1) literele (a)-(j), (n), (q), (r) se sancționează cu amenzi a căror limită maximă nu este mai mică de 5 % din cifra de afaceri globală totală a persoanei juridice [întreprinderii] în exercițiul financiar care precedă decizia de aplicare a amenzilor.
- (5) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că infracțiunile menționate la articolul 3 alineatul (1) literele (k), (l), (m), (o), (p) se sancționează cu amenzi a căror limită maximă nu este mai mică de 3 % din cifra de afaceri globală totală a persoanei juridice [întreprinderii] în exercițiul financiar care precedă decizia de aplicare a amenzilor.

- (6) Statele membre iau măsuri pentru a se asigura că profiturile ilegale generate de infracţiune şi cifra de afaceri anuală a persoanei juridice sunt luate în considerare atunci când se ia o decizie cu privire la nivelul adecvat al amenzii în temeiul alineatului (1).

Articolul 8

Circumstanţe agravante

În măsura în care următoarele circumstanţe nu fac deja parte din elementele constitutive ale infracţiunilor menţionate la articolul 3, statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, în ceea ce priveşte infracţiunile relevante menţionate la articolele 3 şi 4, următoarele circumstanţe pot fi considerate circumstanţe agravante:

- (a) infracţiunea a provocat decesul sau vătămarea gravă a(l) unei persoane;
- (b) infracţiunea a provocat distrugeri sau daune semnificative ireversibile sau de lungă durată unui ecosistem;
- (c) infracţiunea a fost săvârşită în cadrul unei organizaţii criminale în sensul Deciziei-cadru 2008/841/JAI a Consiliului⁴⁷;
- (d) infracţiunea a implicat utilizarea de documente false sau falsificate;
- (e) infracţiunea a fost săvârşită de un funcţionar public în exercitarea atribuţiilor sale;
- (f) autorul infracţiunii a săvârşit încălcări anterioare similare ale legislaţiei de mediu;
- (g) infracţiunea a generat sau s-a preconizat că va genera beneficii financiare substanţiale sau a evitat cheltuieli substanţiale, direct sau indirect;

⁴⁷ Decizia-cadru 2008/841/JAI a Consiliului din 24 octombrie 2008 privind lupta împotriva crimei organizate, JO L 300/42.

- (h) fapta autorului infracțiunii angajează răspunderea pentru daunele aduse mediului, iar autorul infracțiunii nu își îndeplinește obligațiile de a aplica măsuri de remediere în temeiul articolului 6 din Directiva 2004/35/CE⁴⁸;
- (i) autorul infracțiunii nu oferă asistență autorităților de anchetă și altor autorități de aplicare a legii atunci când acest lucru este impus de lege;
- (j) autorul infracțiunii obstrucționează în mod activ inspecțiile, controalele vamale sau activitățile de investigare sau intimidează sau intervine pe lângă martori sau reclamanți.

Articolul 9

Circumstanțe atenuante

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, în ceea ce privește infracțiunile relevante menționate la articolele 3 și 4, următoarele circumstanțe pot fi considerate circumstanțe atenuante:

- (a) autorul infracțiunii readuce natura la starea sa anterioară;
- (b) autorul infracțiunii furnizează autorităților administrative sau judiciare informații, pe care acestea nu le-ar fi putut obține altfel, ajutându-le:
 - (i) să identifice sau să îi aducă în fața justiției pe ceilalți autori ai infracțiunii;
 - (ii) să găsească dovezi.

⁴⁸ Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului (JO L 143, 30.4.2004, p. 56-75).

Articolul 10

Înghețarea și confiscarea

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, după caz, autoritățile lor competente pot îngheța sau confisca, în conformitate cu Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁴⁹, produsele provenite din săvârșirea oricăreia dintre infracțiunile menționate în prezenta directivă ori din contribuția la săvârșirea acestora și instrumentele folosite sau destinate a fi folosite pentru săvârșirea acestor infracțiuni ori pentru contribuția la săvârșirea acestora.

Articolul 11

Termene de prescripție pentru infracțiuni

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a prevedea un termen de prescripție care să permită investigarea, urmărirea penală, judecarea și judecarea judiciară a infracțiunilor menționate la articolele 3 și 4 într-un termen suficient după săvârșirea acestor infracțiuni, astfel încât infracțiunile respective să poată fi abordate eficient.
- (2) Statul membru ia măsurile necesare pentru a permite investigarea, urmărirea penală, judecarea și pronunțarea unei hotărâri judiciare în cazul:
 - (a) infracțiunilor menționate la articolele 3 și 4, care pot fi sancționate cu pedeapsă maximă de cel puțin zece ani de închisoare, pentru o perioadă de cel puțin zece ani de la data săvârșirii infracțiunii, când infracțiunile sunt pasibile de pedeapsă;
 - (b) infracțiunilor menționate la articolele 3 și 4, care pot fi sancționate cu pedeapsă maximă de cel puțin șase ani de închisoare, pentru o perioadă de cel puțin șase ani de la data săvârșirii infracțiunii, când infracțiunile sunt pasibile de pedeapsă;

⁴⁹ Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană (JO L 127, 29.4.2014, p. 39).

- (c) infracțiunilor menționate la articolele 3 și 4, care pot fi sancționate cu pedeapsă maximă de cel puțin patru ani de închisoare, pentru o perioadă de cel puțin patru ani de la data săvârșirii infracțiunii, când infracțiunile sunt pasibile de pedeapsă.
- (3) Prin derogare de la alineatul (2), statele membre pot stabili un termen de prescripție mai scurt de zece ani, dar de minimum patru ani, cu condiția să garanteze că termenul poate fi întrerupt sau suspendat în cazul unor acte specifice.
- (4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura executarea:
- (a) unei pedepse cu închisoarea în cazul unei infracțiuni pasibile de o pedeapsă maximă de cel puțin zece ani de închisoare, aplicată în urma unei condamnări definitive pentru o infracțiune menționată la articolele 3 și 4, timp de cel puțin zece ani de la data condamnării definitive;
 - (b) unei pedepse cu închisoarea în cazul unei infracțiuni pasibile de o pedeapsă maximă de cel puțin șase ani de închisoare, aplicată în urma unei condamnări definitive pentru o infracțiune menționată la articolele 3 și 4, timp de cel puțin șase ani de la data condamnării definitive;
 - (c) unei pedepse cu închisoarea în cazul unei infracțiuni pasibile de o pedeapsă maximă de cel puțin patru ani de închisoare, aplicată în urma unei condamnări definitive pentru o infracțiune menționată la articolele 3 și 4, timp de cel puțin patru ani de la data condamnării definitive.

Aceste perioade pot cuprinde prelungiri ale termenului de prescripție în urma întreruperii sau a suspendării.

Articolul 12

Competență

- (1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a-și stabili competența în privința infracțiunilor menționate la articolele 3 și 4, în următoarele cazuri:
- (a) infracțiunea a fost săvârșită, în totalitate sau parțial, pe teritoriul său;
 - (b) infracțiunea a fost săvârșită la bordul unei nave sau al unei aeronave înmatriculate în statul membru sau care arborează pavilionul acestuia;
 - (c) dauna s-a produs pe teritoriul său;
 - (d) autorul infracțiunii este resortisantul statului membru respectiv sau își are reședința obișnuită în acesta.
- (2) Un stat membru informează Comisia atunci când decide să își extindă competența asupra infracțiunilor menționate la articolele 3 și 4, care au fost săvârșite în afara teritoriului său, în cazul în care:
- (a) infracțiunea este săvârșită în beneficiul unei persoane juridice având sediul pe teritoriul său;
 - (b) infracțiunea este săvârșită împotriva unuia dintre resortisanții săi sau a unei persoane care își are reședința obișnuită în acesta;
 - (c) infracțiunea a creat un risc grav pentru mediul de pe teritoriul său.

În cazul în care o infracțiune menționată la articolele 3 și 4 intră în competența mai multor state membre, statele membre respective cooperează pentru a stabili statul membru care desfășoară procedurile penale. Atunci când este cazul și în conformitate cu articolul 12 din Decizia-cadru 2009/948/JAI a Consiliului⁵⁰, chestiunea este transmisă către Eurojust.

⁵⁰ Decizia-cadru 2009/948/JAI a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind prevenirea și soluționarea conflictelor referitoare la exercitarea competenței în cadrul procedurilor penale (JO L 328, 15.12.2009, p. 42).

- (3) În cazurile menționate la alineatul (1) literele (c) și (d), statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că exercitarea competenței lor nu este supusă condiției ca urmărirea penală să poată fi inițiată numai în urma unei denunțări din partea statului în care a fost săvârșită infracțiunea.

Articolul 13

Protecția persoanelor care raportează infracțiuni împotriva mediului sau care contribuie la investigații

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că protecția acordată în temeiul Directivei (UE) 2019/1937 este aplicabilă persoanelor care raportează infracțiunile menționate la articolele 3 și 4 din prezenta directivă.
- (2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele care raportează infracțiunile menționate la articolele 3 și 4 din prezenta directivă și care furnizează dovezi sau cooperează în alt mod la investigarea, urmărirea penală sau judecarea unor astfel de infracțiuni beneficiază de sprijinul și asistența necesare în contextul procedurilor penale.

Articolul 14

Dreptul publicului interesat de a participa la proceduri

Statele membre se asigură că, în conformitate cu sistemul lor juridic intern, membrii publicului interesat au drepturi corespunzătoare de a participa la procedurile privind infracțiunile menționate la articolele 3 și 4, de exemplu în calitate de parte civilă.

Articolul 15

Prevenirea

Statele membre iau măsurile corespunzătoare, cum ar fi campanii de informare și de sensibilizare și programe de cercetare și educare, pentru a reduce infracțiunile împotriva mediului în general, pentru a sensibiliza publicul și pentru a reduce riscul ca populația să devină victimă a unei infracțiuni împotriva mediului. După caz, statele membre acționează în cooperare cu părțile interesate relevante.

Articolul 16

Resurse

Statele membre se asigură că autoritățile naționale care depistează, investighează, urmăresc penal sau judecă infracțiunile împotriva mediului dispun de personal calificat suficient și de suficiente resurse financiare, tehnice și tehnologice necesare pentru îndeplinirea cu eficacitate a funcțiilor lor legate de punerea în aplicare a prezentei directive.

Articolul 17

Formarea profesională

Fără a aduce atingere independenței judiciare și diferențelor organizatorice ale sistemelor judiciare din Uniune, statele membre solicită entităților responsabile de formarea judecătorilor, a procurorilor, a poliției, a personalului judiciar și a personalului autorităților competente implicat în proceduri și investigații penale să asigure, la intervale regulate, formarea specializată cu privire la obiectivele prezentei directive și adecvată funcțiilor personalului și autorităților implicate.

Articolul 18

Instrumente de investigare

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că sunt disponibile, de asemenea, pentru investigarea sau urmărirea penală a infracțiunilor menționate la articolele 3 și 4, instrumente eficace de anchetă, cum ar fi cele utilizate în cazurile privind criminalitatea organizată sau în alte cazuri privind infracțiuni grave.

Articolul 19

Coordonarea și cooperarea între autoritățile competente dintr-un stat membru

Statele membre iau măsurile necesare pentru a institui mecanisme adecvate de coordonare și cooperare la nivel strategic și operațional între toate autoritățile lor competente implicate în prevenirea și combaterea infracțiunilor împotriva mediului. Astfel de mecanisme urmăresc cel puțin:

- (a) asigurarea priorităților comune și înțelegerea relației dintre aplicarea penală și administrativă;
- (b) schimbul de informații în scopuri strategice și operaționale;
- (c) consultarea în investigații individuale;
- (d) schimbul de bune practici;
- (e) asistența acordată rețelelor europene de practicieni care lucrează în domenii relevante pentru combaterea infracțiunilor împotriva mediului și a încălcărilor conexe,

și pot lua forma unor organisme de coordonare specializate, a unor memorandumuri de înțelegere între autoritățile competente, a unor rețele naționale de aplicare a legii și a unor activități comune de formare.

Articolul 20
Strategia națională

- (1) Până la *[OP – a se introduce data – un an de la intrarea în vigoare a prezentei directive]*, statele membre stabilesc, publică și pun în aplicare o strategie națională privind combaterea infracțiunilor împotriva mediului care abordează cel puțin următoarele aspecte:
- (a) obiectivele și prioritățile politicii naționale în acest domeniu al infracțiunilor;
 - (b) rolurile și responsabilitățile tuturor autorităților competente implicate în combaterea acestui tip de infracțiune;
 - (c) modurile de coordonare și cooperare între autoritățile competente;
 - (d) utilizarea dreptului administrativ și civil pentru a aborda încălcările legate de infracțiunile care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive;
 - (e) resursele necesare și modul în care va fi sprijinită specializarea profesioniștilor din domeniul asigurării respectării legii;
 - (f) procedurile și mecanismele de monitorizare și evaluare periodică a rezultatelor obținute;
 - (g) asistența rețelelor europene care lucrează direct în domenii relevante pentru combaterea infracțiunilor împotriva mediului și a încălcărilor conexe.
- (2) Statele membre se asigură că strategia este revizuită și actualizată la intervale regulate de cel mult cinci ani, pe baza unei abordări bazate pe analiza riscurilor, pentru a ține seama de evoluțiile și tendințele relevante și de amenințările aferente în ceea ce privește infracțiunile împotriva mediului.

Articolul 21

Colectarea datelor și cercetarea

- (1) Statele membre colectează date statistice pentru a monitoriza eficacitatea sistemelor lor de combatere a infracțiunilor împotriva mediului.
- (2) Datele statistice menționate la alineatul (1) includ cel puțin următoarele elemente:
 - (a) numărul de cazuri de infracțiuni împotriva mediului raportate;
 - (b) numărul de cazuri de infracțiuni împotriva mediului investigate;
 - (c) durata medie a investigațiilor penale privind infracțiunile împotriva mediului;
 - (d) numărul condamnărilor pentru infracțiuni împotriva mediului;
 - (e) numărul persoanelor fizice condamnate și sancționate pentru infracțiuni împotriva mediului;
 - (f) numărul persoanelor juridice sancționate pentru infracțiuni împotriva mediului sau pentru infracțiuni echivalente;
 - (g) numărul de acțiuni în justiție respinse privind infracțiuni împotriva mediului;
 - (h) tipurile și nivelurile sancțiunilor impuse pentru infracțiunile împotriva mediului, inclusiv pentru fiecare categorie de infracțiuni împotriva mediului, în conformitate cu articolul 3.
- (3) Statele membre asigură publicarea periodică a unei versiuni consolidate a statisticilor.
- (4) Statele membre transmit anual Comisiei datele statistice menționate la alineatul (2) într-un format standard stabilit în conformitate cu articolul 22.
- (5) Comisia publică periodic un raport bazat pe datele statistice transmise de statele membre. Raportul se publică pentru prima dată la trei ani după stabilirea formatului standard menționat la articolul 22.

Articolul 22

Competențe de executare

- (1) Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare de stabilire a formatului standard pentru transmiterea datelor menționat la articolul 21 alineatul (4). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 23 alineatul (2).
- (2) În scopul transmiterii datelor statistice, formatul standard trebuie să conțină următoarele elemente:
 - (a) o clasificare comună a infracțiunilor împotriva mediului;
 - (b) o înțelegere comună a unităților de numărare;
 - (c) o înțelegere comună a etapelor procedurale (investigare, urmărire penală, proces) în procedurile privind infracțiunile împotriva mediului;
 - (d) un format comun de raportare.

Articolul 23

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
- (3) În cazul în care comitetul nu emite un aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 24

Transpunere

- (1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la [*OP – a se introduce data – 18 luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive*]. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.
- (2) Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 25

Evaluare și raportare

- (1) În termen de [*OP – a se introduce data – doi ani de la încheierea perioadei de transpunere*], Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a gradului în care statele membre au luat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre furnizează Comisiei informațiile necesare pentru întocmirea raportului respectiv.
- (2) La fiecare doi ani începând cu [*OP – a se introduce data – un an de la încheierea perioadei de transpunere*], statele membre transmit Comisiei, în termen de trei luni, un raport care include un rezumat privind punerea în aplicare și măsurile luate în conformitate cu articolele 17-15, 19 și 20.

- (3) Până la [OP – a se introduce data – cinci ani de la încheierea perioadei de transpunere], Comisia efectuează o evaluare a impactului prezentei directive și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului. Statele membre furnizează Comisiei informațiile necesare pentru întocmirea raportului respectiv.

Articolul 26

Înlocuirea Directivei 2008/99/CE

Directiva (UE) 2008/99/CE se înlocuiește în privința statelor membre pentru care prezenta directivă este obligatorie, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre respective în privința datei de transpunere a respectivei directive în dreptul intern. În ceea ce privește statele membre pentru care prezenta directivă este obligatorie, trimerile la Directiva 2008/99/CE se interpretează ca trimeri la prezenta directivă. În ceea ce privește statele membre care nu au obligații în temeiul prezentei directive, acestea continuă să aibă obligații în temeiul Directivei 2008/98/CE.

Articolul 27⁵¹

Aplicarea Directivei 2005/35/CE

Directiva (UE) 2009/123/CE se [...] **înlocuiește în privința** statelor membre [...] pentru care prezenta directivă **este obligatorie** [...], **fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre respective în privința datei de transpunere a respectivei directive în dreptul intern. În ceea ce privește statele membre pentru care prezenta directivă este obligatorie, trimerile la Directiva 2009/123/CE se interpretează ca trimeri la prezenta directivă.** **Directiva 2009/123/CE de modificare a Directivei 2005/35/CE este în continuare obligatorie pentru statele membre pentru care prezenta directivă nu este obligatorie.**

⁵¹ Textul revizuit al articolului 27 care figurează aici este propus de președinție în colaborare cu Serviciul juridic al Consiliului. Acesta nu face parte din abordarea generală parțială.

Articolul 28

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 29

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele]